

## АБОНАМЕНТ:

за година 30 лева  
за 6 месеца 18 лв.

## ОБЯВЛЕНИЯ:

Годешни и венч. 40 лв.  
Всички други обявления,  
и реклами по 1 лв. кв. см.  
Некролози и благодарно-  
сти по 2 лв. на кв. см.  
Приставски обявления  
по 80 ст. на дума.

# ИЗТОЧЕН КРАЙ

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия  
Бургаски Окржг.

Излиза всяка  
СЕДМИЦА

Всичко за вестника  
се изпраща до  
редакцията му.

Директор: К. Илиев  
адвокат

Телефон № 112.

## БЛАГОДАРНОСТ.

Семейство Апостол Г. Стефанов изказва своята искрена благодарност към всички роднини, приятели и познати, които писмено или лично изказаха своите съболезнования по случай тежката загуба, която претърпя със смъртта на незабравимата ни съпруга и майка ТАШКА, както и на всички, които придружиха тлените останки на покойната до вечното ѝ жилище.

гр. Сливен, 4 април 1922 год.

От опечаленото семейство.

## БЛАГОДАРНОСТ.

Семейството Андон Василев изказва своята благодарност към всички сродници, приятели и съграждани, които почетоха паметта и придружиха тлените останки на обичната им и непрежалима дъщеря ТАШКА до вечното ѝ жилище, както и към всички ония, които изказаха своите съболезнования телеграфически, писмено и устно.

гр. Сливен, 4 април 1922 год.

Семейство Андон Василев.

## СКРЪБНА ВЕСТ

С неизразима тъга и със скръшени от скръб сърца съобщаваме на роднини, близки и познати, че многообичната ни и незабравима съпруга, майка, сестра и снаха

### СУЛТАНА РАФАИЛ КРИСПИН

(Родена С. ДЖЕРАСИ — 52 годишна)

след две годишно тежко мъчително боледуване предаде Богу дух си снощи 12 ч. полунощ, като ни остави в неутешима скръб.

Мила ни СУЛТАНО, престана да бие твоето добро и милостиво сърце; затвориха се очите ти, но кротостта и смиренното ти ще оставят неизлечими спомени. Нека твоят тих живот, изпълнен с материнска любов, ти бъде награда във вечното жилище и утеха за останалите скръбящи.

### МИРНА ПРАХА ТИ!

Тлените останки на покойната ще се вдигнат днес в 4 часа след обед от дома ѝ — махала „Славчева“.

гр. Сливен, 2 април 1922 год.

## ОПЕЧАЛЕНИ:

Съпруг: Рафаил; синове: Моис,  
Илиа и Берто; дъщеря: Зелма; сестри:  
Сот и Клара; зет: Самоел.

## СЕМЕЙСТВА:

Криспинови, Джераси, Ардити, Корнотови, Кемалови, Алфандари, Захаря, Еляким, Ашер, Ескенази, Сореев и др.

## БЛАГОДАРНОСТ.

Семейството Рафаил Криспин изказва своята благодарност към всички сродници и приятели, които почетоха паметта и придружиха тлените останки на обичната им и незабравима съпруга и майка СУЛТАНА КРИСПИН до вечното ѝ жилище, както и към всички ония, които изказаха своите съболезнования устно, телеграфически и писмено.

гр. Сливен, 4 април 1922 г.

Семейство Рафаил Криспин.

## ТОЙ

На всеки гражданин и селянин е известен той. Всеки знае „добрините“, които е направил за културното, економическо и политическо повдигане на страната ни. Той е същия, който някога редактираше вестник, списван на един бурен език, дигреше коренът на злото и винаги го намираще в градовете.

Тази курioзна мисъл на времето не произвеждаше смях в широката селска маса, която с жадност глътеше всека глупост, която излизаше от перото на този „журналист“. Ала умни хора, които от близо познаваха този скверен тип и знаеха неговата неуравновесеност взимаха неговия вестник в ръка само когато имаха нужда от смях.

Никой не се надеваше, че България може да изпадне в това положение, щото да бъде управлявана някога от този човек. Даже някои от неговите бивши съмишленици почнаха да го презират и пълзят от домът си и публично да заявяват, че е луд.

И кой можеше да мисли, че този безподобен тип ще остане без надзор да упражнява своята власт до такава степен, щото да бъде свидетел на кървави сцени в свободна България? Ний вервахме, че можеше да се намерят разумни хора около него, които ще употребят всичките си усилия, да го пратят там където му е местото — лудницата. Обаче уверихме се, че всички, които го заобикалят не смеят да го побутнат, тъй като държат своето положение изключително на неговите лудории.

Има ли народ в тая страна? Има ли съзнателно общество? Ако бихме имали такова, то би трябвало да възнегодува и да прати този тип в лудницата, там където му е местото.

Р-ов.

## В ГЕНУА

Последната световна война беше дълга, тежка и упорита. Борящите се изтощиха морално и материално, затова и победителите бежа в правото си да тържествуват, да се радват и ликуват.

Обаче, в това свое тържество, те се забравиха, и в своята забрава те презреха досегашните обичаи, които се налагаха при сключването на мирът, обичаи осветени от вековете, възприети от победители и победени.

Тези обичаи налагаха и на победители и на победени да се срещнат, да си уговорят условията за мирът, да си направят възможните отстъпки и до някъде, тъй да се каже, по взаимно съгласие да се уговорят условията, колкото и тежки да са те.

За първ път в Париж се измислиха през 1919—1920 год. новата мода

договори: да се изработят условията за мирът само от победителите и да се викат победените един по един в Версайл, Севър, Ниой и др., без да ги изслушат, да си сложат подписите под изработените условия и впрегнат вратовете в един тежък и непоносим хомот.

Победителите забравиха, че международните отношения в съвременната епоха са се изменили коренно, че бившата изолация на държавите отколе се е премахнала и на нейно място е настъпило едно тъй тесно сношение между народите, в техния общочовечески живот, като да са едно цяло и, че съживяването на един народ неменее се отразява гибелно върху другите.

На Германия, която стоеше на челото на средноевропейския съюз, на Австрия, на Унгария, България и Турция се наложиха такива тежки условия, че те економически са просто непоносими и техните валюти спаднаха тъй ниско, че едва може да се говори за тях. От друга страна валютите на победителите дойдоха до такава висота, щото победени и даже неутрални държави и народи не могат да правят поръчки в страните на победителите поради високата им валюта.

Ето защо до като в Германия поръчките за нейното производство се увеличават, в Англия, в Франция, в Америка поръчките все намаляват и намаляват; фабричните им заведения ежедневно се затварят, кумините им гаснат, колелата спират и работниците остават без работа и стават товар на правителствата си. Победителите рискуват да осмънат пред една революция от безработния свой свет, за да дойдат до положението на победените.

Тази гроза бе схваната от англичаните, които са по-схватливи и с хладен разсъдък, и поискаха да се измени положението, като се направи непоносимия товар на победените и даже заявиха, че се отказват от своя репарационен дел. Обаче, в това отношение Франция остана и до днес неприклонна. Тя не е съгласна да става дума за изменение на репарационния товар на своя победен велик съсед, макар, че за тази цел вече имаше няколко конференции, между които и тая в Кан, която откри вратите за предстоящата в Генуа.

Какво ще се върше в Генуа?

Ще се възстановява Европа економически т. е. тя ще се постави в такава положение, че да се премахне економическия гнет на народите в Европа, настънал от последния мир, от колкото от последната война.

Кои ще участвуват в Генуа?

Победители и победени, за да се възврънем на досегашния принцип: уговаряне между победители и победени чрез посредничеството на неутралните народи.

Дали ще се постигне нещо добро и целесъобразно — бждещото ще покаже, ако човечеството е почерпило поука от най-близкото минало. Обаче, не може да се откаже, че целите, които си е поставила тази конференция са едни от най-хуманните. Ний ѝ пожелаваме в това отношение успех. Нека там народите, ако не се погледнат помежду си като братя, си подадат ръка като на приятели.

В Генуа се вика и България. Разбира се не онази България, която някога в международните отношения се е представявала достойно от своите достойни синове.

Вика се онази злощастна България, която от две години насам се е

